

— Indsigelsesafdelingens afgørelse af 29. april 2002 (afgørelse nr. 1198/2002) stadfæstes, dvs. at der gives afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 453 720 med hensyn til følgende varer og tjenesteydelser:

»Software og maskinlæsbare databærere af enhver art, forsynet med informationer, særlig digitale og analoge databærere eksempelvis med information af kulturel, videnskabelig, industriel eller teknisk karakter; programmerede disketter, cd-rom-videokassetter, cd'er og chipdiske; magnetiske databærere i klasse 9;

Tryksager, aviser og tidsskrifter, bøger, plakater, selvklæbende etiketter, kalendere, fotografier; skrivemaskine- og kontorartikler, nemlig ikke-elektriske kontorredskaber, skriveredskaber, kuglepenne, fyldepenne; instruktions- og undervisningsmateriale også i form af modeller og illustrationstavler i klasse 16;

Udgivelse af digitale og analoge databærere med informationer af eksempelvis kulturel, videnskabelig, sportslig, industriel eller teknisk karakter i klasse 41 og opdateringsservice også af cd-rommer; redaktørvirksomhed i klasse 42«.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appelkammerets afgørelse:

Søgsmålsgrunde:

Focus Magazin Verlag GmbH's klage imødekommet og sagsøgerens klage afslået.

Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 er anvendt urigtigt. Der er risiko for forveksling af de omhandlede varemærker. Det ansøgte nyere varemærke har identisk overtaget en bestanddel af det ældre varemærke, og de af varemærkerne omfattede varer og tjenesteydelser er til dels af samme art, til dels ligner de hinanden meget.

**Sag anlagt den 23. december 2004 af Jungbunzlauer AG og tre andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-492/04)

(2005/C 82/58)

(Processprog: tysk)

Ansøger om EF-varemærket: Focus Magazin Verlag GmbH.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »FOCUS« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41 og 42 – ansøgning nr. 453 720.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det internationale figurmærke »MICRO FOCUS« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge.

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jungbunzlauer AG, Basel (Schweiz), Jungbunzlauer Ladenburg GmbH (Tyskland), Jungbunzlauer Holding AG, Chur (Schweiz) og Jungbunzlauer, Austria AG, Wien, ved advokaterne R. Bechtold, M. Karl, U. Soltész og C. Steinle.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning af 29. september 2004 (sag COMP/E-1./36.756 – Natriumglukonat) annulleres i det hele).

Subsidiært, beslutningen erklæres ugyldig i forhold til enkelte adressater.

Mere subsidiært, den i beslutningen pålagte bøde nedsættes.

2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

3. Sagsakterne i sag T-312/01 inddrages i sagen, og der træffes alle yderligere procesledende foranstaltninger, som Retten finder hensigtsmæssige.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen fastslået, at sagsøgerne har deltaget i en vedvarende aftale og/eller samordnet praksis i natriumglukonatsektoren og derved har overtrådt artikel 81, stk. 1 EF og EØS-aftalens artikel 53. Virksomhederne blev i denne sammenhæng pålagt bøder.

Sagsøgerne anfægter denne beslutning og gør gældende, at kun Jungbunzlauer Ladenburg GmbH er ansvarlig for overtrædelsen. Jungbunzlauer Austria AG og Jungbunzlauer AG har aldrig været impliceret i overtrædelsen, og de havde ingen indflydelse på Jungbunzlauer Ladenburg GmbH's markedsadfærd eller forretningspolitik. De hæftede heller ikke på grund af deres selskabsretlige forbundethed med Jungbunzlauer Ladenburg GmbH eller på grund af deres tilhørsforhold til Jungbunzlauer-gruppen. Jungbunzlauer Holding AG er et rent holdingselskab uden afgørende indflydelse på Jungbunzlauer Ladenburg GmbH's mængde- eller prispolitik og dermed på Jungbunzlauer Ladenburg GmbH's markedsadfærd med hensyn til natriumglukonat.

Selv hvis Jungbunzlauer Austria AG, Jungbunzlauer AG og Jungbunzlauer Holding AG var ansvarlige for overtrædelsen, hvilket efter sagsøgernes opfattelse ikke er tilfældet, var Kommissionens kompetence til at pålægge disse selskaber bøder allerede forældet.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at beslutningen, i det omfang den er rettet til Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, er behæftet med formelle og materielle mangler, fordi Kommissionen har tilsidesat en række principper og grundsætninger. Blandt andet har Kommissionen tilsidesat principperne om formodning om uskyld og om god forvaltningsskik, ved at den under den verserende retssag, som vedrører en beslutning af 2. oktober 2001 om det samme kartel, har gennemført endnu en administrativ procedure. Kommissionen har med den »anden« beslutning af 29. september 2004 ligeledes tilsidesat principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og om *ne bis in idem*. Derudover har sagens behandling været uforholdsmæssigt længe.

Hvad angår fastsættelsen af bødens størrelse, gør sagsøgerne blandt andet gældende, at bøden er uforholdsmæssigt høj og er i strid med den maksimale beløbsramme for bøder, at Kommissionen har lagt en urigtig varighed til grund, at Jungbunzlauer Ladenburg GmbH ikke har haft en ledende rolle og at der foreligger formildende omstændigheder på grund af den lange sagsbehandlingstid.

**Sag anlagt den 24. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod IIC Informations-Industrie Consulting GmbH**

(Sag T-500/04)

(2005/C 82/59)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. december 2004 anlagt sag af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod IIC Informations-Industrie Consulting GmbH, Königswinter (Tyskland), (befuldmægtigede: G. Braun, W. Wils og N. Knittlmayer), og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 181 236,61 EUR tillagt renter på 4 % fra den 1. november 1998.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

I 1996 indgik Kommissionen to kontrakter med sagsøgte, hvori Kommissionen forpligtede sig til at tildele sagsøgte økonomisk støtte til gennemførelse af to europæiske kulturprojekter. Den økonomiske støtte skulle dække 50 % af sagsøgtens projektkomkostninger på betingelse af, at omkostningerne blev afholdt – og der blev anmodet om betaling heraf – som fastsat i kontrakterne. I 1997 fik sagsøgte på grundlag af disse kontrakter et beløb på i alt 400 821 DEM (204 936,52 EUR) som forudbetaling af den samlede økonomiske støtte.

Efter projekternes afslutning anmodede sagsøgte Kommissionen om betaling af projektkomkostninger i en størrelsesorden, så de kunne indeholdes i den forudbetalte økonomiske støtte. Imidlertid foretog Kommissionen en kontrol, der påviste at sagsøgte kun havde krav på et støttebeløb på 46 300,18 DEM (23 672,92 EUR) for begge projekter. Kommissionen krævede derfor tilbagebetaling af det resterende beløb på 181 263,61 EUR (354 520,82 DEM) fra sagsøgte.